

СЕРТИФИКАТ ЗА МЕСТНО ИМЕ

ФУНКА

Топоним в гр. Севлиево. В тази местност е имало могила. Същото местно име е отбелязано в Момчилградско, като име на махала.

В българската ономастика, конкретно в антропонимията е отбелязано лично име *Фуньо*, *Фуне*, изведено е като съкратена форма на *Трифун*. *Функа* би могла да бъде женска форма на това лично име. Има и фамилно име *Фунев* (Илчев 1969: 695). Това фамилно име се среща предимно в Западна България. В някои говори *ф* се заменя с *в*. Отбелязани са лични имена *Вунка*, *Вунко* (Илчев 1969: 153). Лично име *Фунчо* е отбелязано и при Заимов 1988: 231. Запазени са и много топоними, които са възникнали от родово име: *Фуньовска воденица*, *Фуньовски кошари*, *Фуньовски яз* във Врачанско (Николов 1997: 431), *Фунелско кладенче* в Монтанско (Михайлова 1984: 182). Местното название може да е възникнало и от родово име – *Фунев*/*Фуньовци*, наст. *-ка* в случая ще означава принадлежност, т.е. това е място – нива, ливада, гора и т.н. на съответния род. Този тип образуване се среща често в топонимията. Местното име може да се изведе и от *фун-ия* с топонимична наставка *-ка*, метафорично название като географски термин, поради прилика по форма. Има запазени топоними: *Фунията* (планинска гънка) в Ботевградско (Михайлова 2008: 222), *Фунията* (камениста падина) в Берковско (Михайлова 1986: 141); *Фуния* (дълбок дол), *Фуниите* (Михайлова 1984: 182).

Поради географското положение – Северна България – могат да се направят и други предположения. Има румънска лексема *fund* 'дъно', но срв. и нем. *Fund* 'находка'. Струпването на три съгласни *н-д-к* при образуването на название с топ. наст. *-ка* затруднява изговора и е естествено съгласната в средата да отпадне. Съществуват и други думи в немския език, които формално съвпадат с разглежданата онимна форма – напр. *Funke* 'искра', но семантично по-трудно се доказва.

За готски поселения в съседни на Севлиево райони – по долината на р. Вит и конкретно в с. Садовец – имаме сведения от проведени разкопки още в началото на миналия век (Велков 1937: 481-495). Със същия корен се открива и дума в латински: *fünus* 'погребение; труп; сенки на мъртвците; смърт; убийство' (ЛРС 341). За заемките от латински се предполага, че са от римско време и са свързани с названията на многобройни географски обекти между Стара планина и Дунав и по Черноморското крайбрежие (Бешевлиев 1955: 279- 303; Цонев 1984: 328). За да бъдем по-категорични при избора на дадена етимология, трябва да разполагаме със стари записи на съответния топоним. В случай, че не разполагаме с такива, ние можем да правим само хипотези.

Срв. за онима успоредиците: речно име *Фуница* в обл. Г. Вологда (WRG V 16); селищни имена *Фуники* в област Г. Твер, *Фуникова* в областите Тула и Владимир (RGN IX 441).

12.09.2013 г.

Изготвил:
/проф. д-р Анна Чолева- Димитрова/

